

POSTANOWIENIE

Dnia 14 listopada 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Roch

w sprawie **H. Z.**

skazanego za przestępstwo z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej i in.

po rozpoznaniu w dniu 14 listopada 2025 r.

na posiedzeniu w Izbie Karnej bez udziału stron

wniosku pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych

o zwrot kosztów reprezentacji przez pełnomocnika w postępowaniu kasacyjnym

na podstawie art. 626 § 2 k.p.k. i art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 637a k.p.k. oraz art. 22⁵ ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (Dz.U.2024.499 t.j.), § 11 ust. 2 pkt 6 w zw. z § 11 ust. 7 oraz § 15 ust. 1 i § 17 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2023.1935 t.j.)

postanowił:

zasądzić od skazanego H. Z. na rzecz oskarżycieli posiłkowych: G., L. SA, H., A. (poprzednio M.), L. 1. – kwoty po 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) na rzecz każdego z nich, tytułem zwrotu kosztów reprezentacji na rozprawie przed Sądem Najwyższym przez ustanowionego pełnomocnika z wyboru.

UZASADNIENIE

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 28 października 2025 roku, sygn. akt I KK 241/25, Sąd Najwyższy oddalił kasację skazanego H. Z. w sprawie, w której jako oskarżyciele posiłkowi występowali takie podmioty, jak: G., L. SA, H., M. (aktualnie A.), L. 1. . Uczestniczący w rozprawie kasacyjnej pełnomocnik wyżej wskazanych podmiotów r. pr. J. K., działający z substytucji r. pr. E. R., złożył wniosek o przyznanie tym oskarżycielom zwrotu poniesionych kosztów związanych z ustanowieniem pełnomocnika i jego udziałem w rozprawie kasacyjnej. Sąd Najwyższy nie rozstrzygnął wydanym na rozprawie postanowieniem o tych kosztach, w związku z czym koniecznym jest rozpoznanie tej kwestii w trybie określonym przez art. 626 § 2 k.p.k.

Wniosek okazał się zasadny, gdyż zgodnie z art. 637a k.p.k. do kosztów postępowania kasacyjnego stosuje się odpowiednio przepisy o kosztach postępowania odwoławczego, chyba że ustawa stanowi inaczej. Wobec tego odpowiednie zastosowanie znalazła norma zawarta w art. 636 § 1 k.p.k., zgodnie z którą w sprawach z oskarżenia publicznego, w razie nieuwzględnienia środka odwoławczego, wniesionego wyłącznie przez oskarżonego lub oskarżyciela posiłkowego, koszty procesu za postępowanie odwoławcze ponosi na ogólnych zasadach ten, kto wniósł środek odwoławczy. Kasacja w niniejszej sprawie pochodziła wyłącznie od skazanego i nie została uwzględniona, co nakazało zasądzenie zwrotu poniesionych przez oskarżycieli posiłkowych kosztów ustanowienia pełnomocnika z wyboru i jego udziału w postępowaniu od oskarżonego H. Z..

Wysokość tego zwrotu określona jest w Rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych. Zgodnie z jego § 11 ust. 2 pkt 6, stawka minimalna za obronę przed Sądem Najwyższym wynosi 1.200 zł, dlatego też stosując ten przepis na podstawie § 11 ust. 7 do czynności podjętych przez pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych, taką kwotę zasądzono na rzecz wszystkich reprezentowanych na rozprawie oskarżycieli, zgodnie z wnioskiem ich pełnomocnika, wobec braku okoliczności mogących wskazywać na konieczność odmiennego jej ukształtowania. Kwota taka przysługuje odrębnie na rzecz każdego oskarżyciela, po myśli § 17 pkt 2 ww. Rozporządzenia.

Mając powyższe na względzie Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

[J.J.]

[r.g.]